

Odločba Višjega sodišča RS: VDS Sklep Pdp 1446/2005

Zbirni podatki

Evidenčna številka: VDS03368

Sodišče: Višje delovno in socialno sodišče Ljubljana

Oddelek: Oddelek za individualne in kolektivne spore

Datum: 29.11.2005

Področje: DELOVNO PRAVO

Institut: kolektivni delovni spor - ZSDU - imenovanje delavskega direktorja

- procesne predpostavke - zavrženje predloga

[Povezava do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Povezave

Zveza: ZSDU člen 82, 82/2, 83, 83/1, 83/3.

Besedilo

Jedro:

V primeru neimenovanja delavskega direktorja s strani nadzornega

sveta d.d., je predviden poseben postopek za imenovanje skupnega

kandidata pred odborom skupščine in ne pred odborom nadzornega

sveta. Če nadzorni odbor z večino glasov prisotnih članov ne imenuje delavskega direktorja, se mora oblikovati poseben organ skupščine, ki mora biti sestavljen iz predsednika skupščine in enakega števila predstavnikov lastnikov, ki so imenovani izmed članov skupščine, ter predstavnikov delavcev - članov sveta

delavcev (2. odstavek 83. člena ZSDU). Ker stranki nista

oblikovali pravilnega odbora za predlaganje skupnega kandidata za

delavskega direktorja, nista začeli izvajati ustreznega postopka.

Zato iz tega razloga niso izpolnjene procesne predpostavke za

sodno varstvo po 3. odstavku 83. člena ZSDU, ne pa iz razloga, da

skupni odbor za oblikovanje predloga skupnega kandidata za

delavskega direktorja po 1. odstavku 83. člena ZSDU sploh ni bil

imenovan, kot je zmotno zaključilo sodišče prve stopnje.

Izrek:

Pritožba se zavrne in se potrdi izpodbijani sklep sodišča prve stopnje.

Obrazložitev:

Sodišče prve stopnje je z izpodbijanim sklepom zavrglo predlog za imenovanje delavskega direktorja M. Z..

Zoper sklep se pritožuje predlagatelj, ki uveljavlja pritožbena

razloga zmotne in nepopolne ugotovitve dejanskega stanja ter

zmotne uporabe materialnega prava. Pritožbenemu sodišču predlaga

spremembo izpodbijanega sklepa in odločitev v skladu s predlogom

za imenovanje M. Z. za delavskega direktorja. Navaja, da je

sodišče prve stopnje pri sprejemu izpodbijanega sklepa izhajalo

iz napačne ugotovitve, da skupni odbor nadzornega sveta in sveta

delavcev za oblikovanje predloga skupnega kandidata za delavskega

direktorja ni bil imenovan ter da se ni sestel in oblikoval

svojega predloga. Dejansko je bil odbor imenovan (s strani

nadzornega sveta sta bila imenovana P. P. in P. V., s strani

delavcev pa J. B. in D. T.) in se je dne 14.9.2004 tudi sestel.

Zaradi nasprotovanja sveta delavcev kandidatu A. P., ki je bil kot možni skupni kandidat predlagan s strani predstavnikov lastnikov, odbor v zakonskem roku ni uspel soglasno predlagati skupnega kandidata, o katerem bi lahko nadzorni svet odločal v skladu s 1. odst. 83. čl. Zakona o sodelovanju delavcev pri upravljanju (ZSDU, Ur.l. RS št. 42/93, 56/2001). Odbor je pri tem izhajal iz logične predpostavke, da predlog skupnega kandidata ne more biti sprejet, če se z njim ne strinja svet delavcev, temveč je potrebno soglasje obeh strani. Nenazadnje zakon govori o skupnem kandidatu, o čemer pa v primeru, če bi tega lahko znotraj odbora vsilila ena ali druga stran, ne bi bilo mogoče govoriti. Predlagatelj prilaga pritožbi dokazila o imenovanju članov sveta delavcev v odbor nadzornega sveta za izbiro delavskega direktorja, o informaciji J. B. o sestanku članov komisije za izbor delavskega direktorja z dne 14.9.2004 in o tem, da predlagani kandidat A. P. ni dobil potrebnega števila glasov. Dejstvo je, da je bil odbor imenovan in je tudi poizkušal opraviti svojo nalogo, vendar mu to ni uspelo v roku enega meseca, s čimer je bila izpolnjena procesna predpostavka za vložitev predloga za sodno varstvo. ZSDU ni mogoče razlagati na način, da mora odbor v vsakem primeru predlagati skupnega kandidata in da bi bila procesna predpostavka za spor pred sodiščem izpolnjena šele v primeru, če tudi po predlaganju skupnega kandidata nadzorni svet ne imenuje tako predlaganega kandidata. Takšno stališče sodišča prve stopnje je napačno. Procesna predpostavka sodnega varstva je izpolnjena v vsakem primeru - če iz kakršnih koli razlogov v roku enega meseca ne

pride do predloga skupnega kandidata v skladu s 1. odst. 83. čl.

ZSDU. Konec koncev bi bil v praksi možen tudi primer, ko lastniki ne bi bili zainteresirani za imenovanje delavskega direktorja in bi preprosto ignorirali dolžnost imenovanja članov skupnega odbora. Tudi v tem primeru bi moral imeti svet delavcev možnost zahtevati imenovanje delavskega direktorja preko sodišča.

Pritožba ni utemeljena.

Pritožbeno sodišče se po preizkusu izpodbijanega sklepa v mejah pritožbenih razlogov in po uradni dolžnosti (2. odst. 350. čl.

Zakona o pravdnem postopku - ZPP, Ur.l. RS št. 26/99 - 2/2004) ne strinja z razlogovanjem sodišča prve stopnje za zavrženje predloga za imenovanje delavskega direktorja, vendar obenem ugotavlja, da je odločitev sodišča prve stopnje pravilna iz drugih razlogov.

V postopku ni bilo sporno, da je svet delavcev na seji dne 24.5.2004 predlagal za delavskega direktorja M. Z., vendar predlagani kandidat dne 8.7.2004 na nadzornem svetu ni dobil ustrezne podpore. Glede na to je nadzorni svet istočasno sprejel sklep, da imenuje odbor za pripravo predloga skupnega kandidata za delavskega direktorja, ki je sestavljen iz petih članov (predsednika nadzornega sveta, člana nadzornega sveta, predstavnika lastnikov ter dveh predstavnikov delavcev, ki jih imenuje svet delavcev), ki naj v 30 dneh pripravi predlog skupnega kandidata. Na kasnejši korespondenčni seji dne 23.7.2004

je nadzorni svet sprejel sklep, da začne teči enomesečni rok za oblikovanje predloga skupnega kandidata za delavskega direktorja

dne 13.9.2004. Sodišče prve stopnje se sklicuje tudi na navedbe nasprotnega udeleženca, češ da odbor ni bil poimensko imenovan

s strani nasprotnega udeleženca in ne s strani predlagatelja.

Zaključuje, da bi se šele po imenovanju odbor lahko sestel in določil skupnega kandidata, ki bi ga predlagal nadzornemu svetu.

Do spora pred sodiščem bi lahko prišlo le v primeru, če skupni kandidat predlaganega odbora ne bi dobil zadostne večine glasov na nadzornem svetu. Zato je sodišče tudi zaključilo, da si bosta morali obe stranki najprej prizadevati, da imenujeta odbor in da v roku 30 dni pride do oblikovanja predloga skupnega kandidata za delavskega direktorja.

Predlagatelj v svoji pritožbi pravilno ugotavlja, da je sodišče prve stopnje pri svoji odločitvi izhajalo iz napačne ugotovitve, da skupni odbor za oblikovanje predloga skupnega kandidata za delavskega direktorja ni bil imenovan. Iz odgovora na predlog (na katerega se sodišče prve stopnje sklicuje) izhaja namreč ravno obratno - da je bil odbor oblikovan, vendar kandidata ni predlagal, niti predloga ni podal po preteku 30-dnevnega roka (glej 2. odst. 1. tč. in 3. odst. 2. tč. odgovora nasprotnega udeleženca). Sodišče je torej izhajalo iz napačne predpostavke, da odbor za predlaganje skupnega kandidata za delavskega direktorja sploh ni bil oblikovan.

Pritožbeno sodišče se nadalje strinja s pritožbo predlagatelja, da v primeru, če kljub imenovanju odbora, njegovih sestankih, itd., nazadnje vendarle ne pride do predloga skupnega kandidata, lahko pride do spora pred pristojnim sodiščem. Ozka gramatikalna razlaga zadnjega odstavka 83. čl. ZSDU bi sicer lahko kazala na to, da pristojno sodišče lahko imenuje delavskega direktorja le, če ta ni imenovan v skladu s 1. odst. istega člena, vendar bi

bilo takšno tolmačenje pretogo, saj v postopku po 82. in 83. členu ZSDU lahko pride do tudi drugačnih zapletov in do tega, da postopek imenovanja delavskega direktorja zastane že v fazi, ko do oblikovanja skupnega kandidata na posebnem odboru skupščine še ne pride. Zato bi ozko gramatikalno tolmačenje v takšnem primeru pomenilo, da sodno varstvo v predhodnih postopkih, še pred predlogom skupnega kandidata s strani odbora skupščine sploh ni dopustno, kar pa ne bi bilo v skladu z ustavno pravico do sodnega varstva.

Iz podatkov v spisu torej ne izhaja, da v konkretnem primeru ni bil imenovan in se ni sestel odbor za predlaganje skupnega kandidata za delavskega direktorja. Vendar pa je potrebno ugotoviti, da ta odbor ni bil niti pravilno imenovan in ni bil pravilno sestavljen. 1. odst. 83. čl. ZSDU namreč določa, da mora v primeru, če delavski direktor ni imenovan v skladu s prejšnjim členom, odbor skupščine v enem mesecu po glasovanju skupščine predlagati skupščini skupnega kandidata; kandidat je imenovan za delavskega direktorja, če dobi večino glasov prisotnih članov skupščine. Iz 2. odst. istega člena izhaja tudi sestava odbora skupščine. Sestavljajo ga predsednik skupščine ter enako število predstavnikov lastnikov, imenovanih izmed članov skupščine, in predstavnikov delavcev - članov sveta delavcev. Predviden postopek v primeru delniške družbe je torej takšen, da delavskega direktorja kot člana uprave družbe imenuje organ lastnikov družbe, določen v skladu s posebnim zakonom (1. odst. 82. čl. ZSDU - v konkretnem primeru nadzorni svet). Če pa nadzorni svet večino glasov prisotnih članov (2. odst. 82. čl. ZSDU) delavskega

direktorja ne imenuje, se mora oblikovati poseben odbor skupščine, ki mora biti tudi sestavljen iz predsednika skupščine in enakega števila predstavnikov lastnikov, ki so imenovani izmed članov skupščine, ter predstavnikov delavcev - članov sveta delavcev, torej je v primeru neimenovanja delavskega direktorja s strani nadzornega sveta predviden poseben postopek pred odborom skupščine in ne odborom nadzornega sveta. To je sicer lahko povezano z večjimi stroški, saj predpostavlja tudi glasovanje skupščine, vendar je takšna rešitev smiselna, saj predvideva določitev skupnega kandidata v odboru, ki ga sestavljajo druge osebe in ne več člani nadzornega sveta, ki so o predlogu za imenovanje delavskega direktorja že odločali.

Zakon o gospodarskih družbah (ZGD - UPB 1, Ur.l. RS št. 15/2005)

v 1. odst. 262. čl. predvideva, da je nadzorni svet sestavljen najmanj iz treh članov. Če bi imel nadzorni svet samo tri člane, bi ob tolmačenju, da ne gre za organ skupščine, temveč nadzornega sveta, prišlo do situacije, da bi člani nadzornega sveta postali tudi člani odbora za predlaganje skupnega kandidata za delavskega direktorja, isti člani pa bi o tem predlogu kasneje tudi odločali. Takšna rešitev je nesprejemljiva, zaradi česar je nastali možni zaplet zakon rešil tako, da je predvidel oblikovanje posebnega odbora skupščine, ki ga ne sestavljajo člani nadzornega sveta, predviden pa je tudi nadaljnji postopek pred skupščino.

V konkretnem primeru predlagatelj in nasprotni udeleženec nista niti pristopila k oblikovanju pravilnega odbora skupščine - odbora, ki bi v pravilni sestavi predlagal skupnega kandidata za

delavskega direktorja. Glede na navedeno je dejansko potrebno zaključiti (tako, kot je to storilo sodišče prve stopnje, vendar na podlagi napačne ugotovitve dejanskega stanja), da stranki nista še niti oblikovali pravilnega odbora za predlaganje skupnega kandidata za delavskega direktorja, torej nista niti začeli izvajati ustreznega predhodnega postopka, zaradi česar tudi ob navedenem širšem tolmačenju določbe 3. odst. 83. čl. ZSDU še niso izpolnjene predpostavke za sodno varstvo.

Čeprav presega navedeno utemeljitev, pritožbeno sodišče vseeno opozarja na dejstvo, da je bil M. Z. že v postopku za imenovanje delavskega direktorja, vendar ga nadzorni svet na to funkcijo ni imenoval. Ker je nadaljnji postopek predviden kot postopek predlaganja skupnega kandidata, je nekoliko nerazumljivo, da bi bil to lahko prav kandidat, ki že pred tem ni bil imenovan s strani nadzornega sveta. Postopek po 83. čl. ZSDU je predviden kot postopek (kompromisnega) predlaganja skupnega kandidata in ne kandidata, ki ga je nadzorni svet že predhodno odklonil, oz. ga ni imenoval za delavskega direktorja. Zato je tudi nerazumljivo, zakaj je predlagatelj v konkretnem sporu za delavskega direktorja ponovno predlagal ravno M. Z..

Glede na navedeno in v skladu z 2. tčl. 365. čl. ZPP je pritožbeno sodišče pritožbo zavrnilo kot neutemeljeno in potrdilo izpodbijani sklep. Odločitev o pritožbenih stroških je odpadla, ker jih predlagatelj ni priglasil.

Zveza:

ZSDU člen 82, 82/2, 83, 83/1, 83/3.